

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jednoty, neboť Francie se nachází ve velmi obdobném postavení jako Slovensko, v jehož případě Tribunal konstatoval, že „činnost poskytování povinného zdravotního pojištění má s ohledem na účel dosažení zisku sledovaný zdravotními pojišťovnami a existenci intenzivní hospodářské soutěže stran kvality a nabídky služeb hospodářskou povahu“ (rozsudek ze dne 5. února 2018, Důvera zdravotná poisťovňa v. Komise, T-216/15, nezveřejněný, EU:T:2018:64, bod 68). Žalobce má za to, že v případě Francie proto nelze rozhodnout odlišně.

Žaloba podaná dne 17. května 2018 – Hamas v. Rada

(Věc T-308/18)

(2018/C 259/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Hamas (Doha, Katar) (zástupce: L. Glock, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/475 ze dne 21. března 2018, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/1426 (Úř. věst. 2018, L 79, s. 26);
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/468 ze dne 21. března 2018, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/1420 (Úř. věst. 2018, L 79, s. 7);

v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na Hamas, včetně Hamas-Izz al-Din al-Qassem;

- uložil Radě náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931.
2. Druhý žalobní důvod vychází z pochybení, kterých se Rada dopustila v souvislosti s věcnou správností skutečností vytýkaných žalobci.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení, kterého se Rada dopustila v souvislosti s teroristickou povahou organizace Hamas.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady nevměšování.
5. Pátý žalobní důvod vychází z nedostatečného zohlednění vývoje situace z důvodu uplynutí času.

6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení práv na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.

Žaloba podaná dne 15. května 2018 – EPSU a Willem Goudriaan v. Komise

(Věc T-310/18)

(2018/C 259/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Evropská federace odborových svazů veřejných služeb (EPSU) (Brusel, Belgie) a Jan Willem Goudriaan (Brusel) (zástupci: R. Arthur, solicitor, a R. Palmer, barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 5. března 2018 nenavrhovat Radě, aby dohoda sociálních partnerů EU ze dne 21. prosince 2015 o právech na informace a konzultace pro státní úředníky a zaměstnance ústředních vládních orgánů uzavřená podle čl. 155 odst. 1 SFEU byla provedena směrnicí prostřednictvím rozhodnutí Rady podle čl. 155 odst. 2 SFEU;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí bylo aktem přijatým v rozporu s čl. 155 odst. 2 SFEU. Komise neměla pravomoc odmítnout navrhnout, aby Rada provedla dohodu rozhodnutím Rady, pokud nebyla vznesena žádná námitka vůči reprezentativnímu postavení stran dohody nebo legálnosti dohody.
 - Žalobci tvrdí, že rozhodnutí Komise nenavrhnout Radě, aby byla dohoda provedena rozhodnutím Rady, je v rozporu s čl. 155 odst. 2 SFEU a požadavkem na to, aby byla uznávána samostatnost sociálních partnerů, jak je zakotven v článku 152 SFEU.
 - Žalobci rovněž tvrdí, že Komise měla povinnost předložit Radě návrh, ledaže prokázala, že sociální partneři, kteří jsou stranou dohody, nejsou dostatečně reprezentativní nebo že dohoda není zákonná.
 - Žalobci dále tvrdí, že Komise provedla posouzení přiměřenosti dohody, které nespadá do její pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí je vadné, jelikož je zjevně nesprávné a neopodstatněné.
 - Žalobci tvrdí, že důvody uplatněné Komisí v napadeném rozhodnutí nemohly odůvodnit odmítnutí předložit Radě návrh na přijetí dohody.
 - Žalobci rovněž tvrdí, že jedinými důvody, které by mohly odůvodnit odmítnutí, by byly odůvodněné námitky vůči reprezentativnosti sociálních partnerů nebo zákonnosti rozhodnutí Rady, kterým se provádí dohoda jako směrnice.